

گفت‌وگوی «جوان» با مجتبی عابدینی امید‌اول شمشیربازی ایران در توکیو

نه نقره و نه برنز، فقط طلای المپیک

گفت‌وگو
شهبانو روزی

رشته مهیج و مدال‌آور شمشیربازی اگر چه در کشورمان مغفول واقع شده، ولی به لطف درخشش چند سال گذشته ملی‌پوشان کشورمان نگاه‌ها به این رشته تغییر کرده است. شمشیربازان ایرانی در یک دهه اخیر همواره روند صعودی را طی کرده و با اعزاز به مسابقات خارجی افتخارات تاریخی زیادی را برای ورزش کشور به ارمغان آورده‌اند. با اینکه در دو ماده ایه و فلوره هنوز به جایگاه واقعی خود نرسیده‌ایم، اما ملی‌پوشان اسلحه ساپر در ۱۰ سال گذشته با تکیه بر استعداد ناب ایرانی گل کاشته و در مقابل قدرت‌ها خارجی قد علم کرده‌اند. روزگاری تیم کشورمان جایب در میان ۱۰ قدرت اصلی شمشیربازی دنیا نداشت، ولی حالا به لطف درخشش مجتبی عابدینی، علی پاکدامن و سایرین رتبه‌مان تکرر قعی است و بیخ

مشکلات را با موفقیت پشت سر بگذاریم. با پشتیباری که داشتیم صعودی چشمگیر را در رده‌بندی جهانی تجربه کردیم؛ از رده بیست و یکم جهان به رده سوم یا در برهه‌ای به رده دوم دنیا هم رسیدیم. این ارتقای رده کار هر تیمی نیست، ولی خوشبختانه بچه‌های ایران این امر مهم را محقق ساختند.

انتقارات از شمشیربازی کشورمان بسیار بالا رفته است و مردم دیگر از این تیم انتظار مدال‌های خوش‌رنگ دارند. بالا رفتن انتقارات شما را اذیت نمی‌کند؟
نه، اتفاقاً این مسئله یک نوع انگیزه برایمان محسوب می‌شود. مردم عزیز این توقع را از ما دارند که برایشان مدال کسب کنیم. به همین خاطر ملی‌پوشان نیز با همین انگیزه مثل سرباز برای مردم‌شان می‌جنگند. در تمامی مسابقات با هدف رسیدن به سکو و کسب مدال به میدان می‌رویم و از اینکه بتوانیم مردم را کمی شاد کنیم، خوشحال می‌شویم.

متناسب با افزایش انتقارات از این رشته توجهات و رسیدگی مسئولان از شمشیربازی نیز افزایش یافته است؟
خوشبختانه اسماال دکترعلی‌نژاد، معاون وزیر اعلام کرد که بودجه فدراسیون نسبت به قبل بیشتر شده است و این مسئله می‌تواند در آینده شمشیربازی تأثیر مثبت بگذارد؛ ضمن اینکه رئیس فدراسیون در این مدت حمایت خوبی از ملی‌پوشان در روزهای کرونا داشته است. باید تأکید کنم که دکتر باقرزاده برای ما علاوه بر رئیس فدراسیون دوست‌مان نیز هستند و هر کمک و حمایتی که از دست‌شان برآمده، برایمان انجام داده‌اند.

گذراندن روزهای قرنطینه و تمرین در خانه برای همه ورزشکاران حرفه‌ای سخت بود، شما چطور این شرایط را قبل از شروع دوباره تمرینات پشت‌سر گذاشتید؟

برای رسیدن به سهمیه توکیو باید جزش جزش تیم برتر مسابقات قرار می‌گرفتم. خدا را شکر در جام جهانی لهستان این اتفاق رخ داد و با کنار زدن چین به هدف‌مان رسیدیم. در جام جهانی که قبل از شیوع کرونا برگزار شده، تیم‌های مجارستان، ژاپن و چین را شکست دادیم و به عنوان تیم اول آسیا در رنکینگ جهانی سهمیه اگر گرفتیم.

توکیو سومین المپیک شما خواهد بود. المپیک لندن اولین تجربه شما بود و در المپیک ریو نیز تا پای سکو پیش رفتید. در المپیک لندن در حالی حضور داشتیم که پس از ۲۶ سال یک شمشیربازی ایرانی موفق به کسب سهمیه این بازی‌ها شده بود. با این وجود با توجه به مصدومیتی که برایم پیش آمد، در لندن ۲۰۱۲ نتوانستم توانایی‌هایم را نشان دهم و کار خودم را پیش ببرم، ولی تمام انگیزه‌ام را برای المپیک ۲۰۱۶ گذاشتم و در این مورد پیمان فخری، سرمربی تیم ملی نقش مهمی داشت. تلاش زیادی کردم که سهمیه ریو را بگیرم و به این هدف هم رسیدم. در المپیک ریو نیز تمام تلاشم را به کار گرفتم و با اینکه حق خوری صورت گرفت، ولی به مقام چهارم المپیک دست یافتم. بعد از این افتخار بود که دید و نگاه مردم نسبت به شمشیربازی تغییر کرد.

برای المپیک توکیو قول مدال داده‌اید؟ چه هدفی برای این بازی‌ها دارید؟
بله، امیدوارم با تمام قوا به میدان بروم و مدال این بازی‌ها را به دست بیاورم. تنها هدف من کسب طلای المپیک است. نه به برنز فکر می‌کنم و نه نقره؛ فقط طلای المپیک، خوشبختانه در این دوره دو سهمیه داریم، یکی در انفرادی و یکی در بخش تیمی.
به لژیونر شدن فکر می‌کنید؟
امکان لژیونر شدن برامم وجود دارد، ولی من به این مسئله فکر نمی‌کنم.

گفت‌وگوی «جوان» با پیمان فخری، سرمربی تیم ملی شمشیربازی در آغاز اردوی آمادگی توکیو

المپیک یک مدال به ما بدهکار است

گفت‌وگو
سعیداحمدیان

شمشیربازی ایران از آن رشته‌هایی است که در سال‌های گذشته با یک جهش خیره‌کننده توانسته با کسب موفقیت‌های جهانی و آسیایی به یکی از تیم‌های قابل احترام در ورزش کشورمان بدل شود؛ موفقیت‌هایی که با کسب سهمیه المپیک توکیو ادامه پیدا

کند و حلالا همه در انتظار مدال خوش‌رنگ و تاریخی تیم ساپر ایران که ترکیب آن را مجتبی عابدینی، علی پاکدامن، محمد رهبری و محمد فتوحی تشکیل می‌دهند، در توکیو هستند. در گفت‌وگو با پیمان فخری، سرمربی تیم ملی شمشیربازی درباره هدف‌ها و برنامه‌های این رشته برای بازی‌های المپیک تابستان سال آینده صحبت کرده‌ایم.

نتایج فوق‌العاده‌ای که پس از المپیک هم شمشیربازی گرفت، این انتظار به وجود آمده است که شمشیربازی می‌تواند مدال بگیرد، این کار تا راست نمی‌کند؟

ما خودمان از خودمان نسبت به افکار عمومی بیشتر انتظار مدال داریم و مطمئن باشید که آنقدر زحمت کشیده‌ایم که به این راحتی از المپیک نمی‌گذریم. بچه‌های شمشیربازی به جز المپیک، هر افتخاری که باید کسب می‌کردند را به دست آورده‌اند، ما مدال قهرمانی جهان، جام جهانی، بازی‌های آسیایی و گردن‌بری‌ها را داریم و تنها مدال المپیک باقی‌مانده که شایسته غزل برای یک ورزشکار و یک تیم است. مجتبی عابدینی فکر می‌کرد که خیلی مدال دارد، اما وقتی مدال قهرمانی جهان را برد و از سکو پایین آمد، گفت همه آن مدال‌ها را کنار بگذار، حالا با رسیدن به مدال جهانی می‌فهمی که مدال‌های قبلی چیزی نبوده است. حالا هم اگر المپیک را بگیریم، سایر مدال‌ها را باید کنار بگذاریم. خیلی برای رسیدن به مدال المپیک زحمت کشیدیم و تمام هدفمان است.

می‌شود گفت که در کلکسیون افتخارات شمشیربازی تنها جای مدال المپیک خالی است.

واقعاً المپیک یک مدال به شمشیربازی ایران بدهکار است. ما در المپیک ریو هم برای مدال رفتیم، همین علی پاکدامن آماده‌تر از مجتبی بود و جوان بود و قدر المپیک را نمی‌دانست، اما مجتبی یک دوره المپیک شرکت کرده بود و قدر آن را می‌دانست. الان وقتی دیدند که عابدینی با توجه به حضور در المپیک و نتایجش چه اسطوره‌ای شده است، همه اهمیت و قدر المپیک را می‌دانند، بقیه هم به این‌ها نگاه می‌کنند. در حال حاضر فکر می‌کنم بچه‌های انگیزه خیلی بیشتر از حد کافی هم برای درخشش در المپیک دارند.

تجربه‌ای که عابدینی و پاکدامن در ریو به دست آورده‌اند، در کنار انگیزه محمدرهبری و محمد فتوحی می‌تواند به شمشیربازی برای موفقیت در توکیو کمک زیادی کند.

صداصد، قدر المپیک را المپیک رفته‌ایم بیشتر می‌دانند، به خصوص کسی که یک دوره رفته و مدال هم گرفته و مزه آن زیر زبانش است و می‌داند با ورزشکاری که مدال المپیک گرفته است، چه برخوردی می‌شود و او از این فرصت بهتر استفاده را می‌کند. در دوره المپیک ریو، بین دو تایم مبارزه علی پاکدامن با شمشیرباز آلمانی به علی فتمت کاری نکن چهار سال حسرت بخوری، اما همین اتفاق افتاد و حسرت خورد که چرا در ریو آنطور مبارزه کرده است و به همین خاطر در توکیو ملی‌پوشان شمشیربازی نمی‌خواهند این فرصت را از دست دهند.

با توجه به موفقیت‌های چشمگیر شمشیربازی در سال‌های گذشته این رشته به جایگاه بالایی در ورزش ایران رسیده است، اما به نظر می‌رسد حمایت‌ها و امکانات به اندازه این موفقیت‌ها نیست و حتی این رشته سالن اختصاصی هم ندارد!

ما سالنی که برای کارمان باشد، بس است، این سالن را در آکادمی ملی المپیک برای تمرین داریم و سالن‌های استاندارد هم در همین حد است، اما اینکه رشته تیراندازی نشان داده پتانسیل بالایی دارد، سالن اختصاصی برای مسابقه می‌خواهد. البته در سال‌های اخیر نگاه‌ها به شمشیربازی عوض شده است و این رشته به جمع رشته‌های مدال‌آور اضافه شده و بودجه افزایش پیدا کرده است. هر مسابقه‌ای که می‌خواستیم شرکت کرده‌ایم، مشکلی در این رابطه نداشته‌ایم. وظیفه ما تمرین کردن است و وظیفه مسئولان فراهم کردن تدارکات اردوها و مسابقات، مشکلاتی بود که در ادامه حل شد و به بچه‌ها هم گفته‌ام که بروید کار بزرگ کنید و توقعات بزرگ هم از مسئولان داشته باشید.

به اسفندماه برگردیم که شمشیربازی توانست سهمیه بگیرد و یکی از مسافران کاروان ایران در توکیو باشد.

بچه‌ها خوب بودند و سال موفقی را پشت سر گذاشتیم، تیممان آماده بود، خوب تمرین کرده بودیم و هدفمان رسیدن به المپیک بود و از یک سال قبل برنامه‌ریزی کرده و هدف‌هایمان را نوشته بودیم و در اختیار بچه‌ها گذاشته بودیم و بچه‌ها می‌دانستند که قرار است به کجا برویم. ما روند خوبی را طی کردیم و خدا را شکر یک چین قدرتمندی حرفه‌مان بود که دنبلمان بود و در دو مسابقه حیاتی قهرمانی آسیا و قهرمانی جهان، این تیم را شکست دادیم، این بردها امتیاز ضریب دو داشت و اگر هر کدام از این رقابت‌ها با چین را شکست می‌خوردیم، کارمان مشکل می‌شد، اما در هر دو مسابقه، این تیم را بردیم و در مسابقات لهستان که اواخر بهمن بود که سهمیه‌مان تقریباً قطعی شد و در ادامه اگر در یکی از مسابقات لهستان یا لوزان می‌بودیم، سهمیه‌مان قطعی می‌شد که با شرکت در بازی‌های لهستان، حضورمان در المپیک به صورت رسمی تأیید شد و چیزی‌ها هم با المپیک حداقلی کردند.

المپیک به تعویق افتاد و کرونا همه برنامه‌ها را به هم ریخت.

دوری ۹ ماهه از اردو به دلیل کرونا باعث نمی‌شود که روی تیم اثرش را روی هدف‌ها از دست بدهند. دوباره برای برنامه‌های تیم متمرکز می‌شویم تا با هدف‌هایی که معین کرده‌ایم به خوبی برای المپیک آماده شویم.

المپیک تابستان آینده در توکیو می‌تواند ادامه مسیر موفقیت‌های شمشیربازی در سال‌های اخیر باشد؟ این را خیلی‌ها از شما و چهار ملی‌پوش انتظار دارند.

پیش‌بینی نمی‌کنم، اما همیشه قول داده‌ام که بهتر از دوره قبل باشیم و تمام تلاشمان را می‌کنیم. یک روز در جلسه با وزیر رفتم نمی‌دانم که خدا در المپیک در طالع ما چه نوشته است، اما کاری که باید می‌کردیم را کردیم، امروز مسابقه چه اتفاقی بیفتد، واقعاً نمی‌دانم و امیدوارم روز خوب شمشیربازی ایران باشد.

با توجه به اینکه در المپیک ریو مجتبی عابدینی تا یک قدمی مدال پیش رفت و با

